Ч. 138. Пятниця 3 липня (20 червня) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи австрийскі. — Невідрадні наслідки з’їзду в Ревли.

Голосоване ческих реалістів Масарика і Дртіни при буджеті за німецкою академією штук в Празі викликало в цілім ческім дневникарстві незвичайне обурене. Староческа Union пише: „Ми ще ніколи не були сьвідками чогось подібного, що склало ся на ческих лавах. Нечуваний поступок обох ческих реалістів викликав невимовне роздратоване тим більше, що навіть чеські социялісти не важили ся голосувати за резолюцією Вольфа. Гр. Штернберґ кликав до Масарика: „Платний жидівский пописхач! Дрань! Тепер вже доказано, що ті люди в роді Масарика не мають найменшого народного почутя“. Дневник ческого міністра земляка Venkov пише: „Сим вчинком Масарик і Дртіна віддали ся на услуги такому ворогови ческого народа як Вольф і тому справедливо кликали до него чеські хліборобники: „Ви єсте злим духом ческого народа!“ Дневник Крамаржа Den пише: „Що до самої річи не мали би ми нічого против такого голосованя, однако вчерашний поступок Масарика приневолені ми осудити в такій хвили, коли він віддає ся такому всенімецкому гонителеви в ролі Вольфа, котрий то внесене поставив задля нашої бути“.

Студентскі галабурди на універзитеті в Градци довели до того, що ректор приневолений був оповістити зачинене універзитету, наслідком чого студенти утратять літне півріче. Ректор віденьского універзитету візвав студентів до приличного поведеня, бо инакше був би приневолений хватити ся найострійших мір.

Заповіджене південними Славянами предложене язикового закона для славяньских областий альпейских країв викликало посеред німецких радикалів велике але безосновне роздратоване. Deutschnat. Korr. звіщає, що минувшого тижня мав бар. Бек заявити пос. Доберніґови, що він думає заняти ся язиковими відносинами в Каринтиї і в Стириї і що змагає до modus vivendi між Німцями а Словінцями. Пос. Доберніґ мав на те відповісти, що тамошне населене не бачить потреби якої небудь зміни язикових відносин. Наслідком вісти, що словіньскі посли відбули з міністром-президентом довшу нараду, котра стоїть в звязи з вибором комітету для обробленя язикового закона, удали ся посли Доберніґ і товариші до бар. Бека, щоби єму сказати про „велике роздратоване“, викликане в німецких кругах сею справою. П. Міністер-президент заявив їм, що він з словіньскими послами про приготовлюваний для альпейских країв закон язиковий не говорив ані слова. Таким отже способом німецкі радикали не потрібно роздратовували ся.

Невідрадні познаки виявляють з’їзди в Ревлю вже наперед. Нема найменшого сумніву, що з’їзд царя з президентом француской републики має таке саме політичне значінє, як попередня стріча короля Едварда з царем, а новий францускo-анґльо-росийский союз виступить тим сильнійше на яву. Крім того звіщають з Льондону, що дотеперішний анґлійский амбасадор в Берлині Франк Ласцелер ще сего літа виїде з Берліна. Був він persona gratissima на берлиньскім дворі і причиняв ся до того, щоби викликане між Берлином а Льондоном напружене по змозі злагодити. Єго тепер ще невідомому наслідникови не поведе ся то в рівній мірі осягнути. Відтак звіщають з Льондону, що британьска адміністрация приготовляє знов скріплене фльоти на північнім мори. Має она складати ся з девяти найсильнійших і найбистрійших панцирників анґлійскої фльоти, крім военних кораблів. Тим способом утворить ся дуже сильний відділ кораблів для розвідів, за котрими буде ділати велика военна фльота. Все те очевидно звернене против Німеччини і вказує на безнастанне

---

41)

Артисти і їх штука.

Образки із сучасної і давнїйшої культури.

Після Де Во, Остена і др.

написав К. Б.

(Дальше).

Великі зьвірята як слони, носороги і гіпопотами ловлять у великі ями. Щоби такого носорога видобути з ями, треба насамперед скопувати землю чимраз низше аж до спода ями, значить ся, зробити косорівню, по котрій можна би зьвіря вивести з неї. Коли зьвіря з голоду і страху вже трохи освоїло ся, сковують єго ланцами та звязують міцними ужисками і ведуть крізь густі ліси богато сот миль. Можна собі подумати, в якій небезпечности знаходять ся люди, що ведуть такі зьвірята, і кілько они мусять коло них наробити ся. Поживи і води для тих зьвірят треба конче, а коли прийде ся переходити через степи або не урожайний край, то все треба нести з собою.

Найтруднійше приходить ся ловити і вести аж до побережа жирафи та зебри. Сї послідні суть незвичайно полохливі й не дають ся підійти а жирафи вже вигибають і їх дуже мало. Коли одного разу ведено чотирнайцять з Абесинії зловлених зебр, то лиш одна з них дійшла до побережа, всі прочі згинули. Так само гинуть борзо і то дуже часто нагло і жирафи в дорозі. Колиж підприємець, що призбирав зьвірята, довів їх щасливо до пристані, то тут ще не конець єго клопотам. По правді нїяке зьвіря з горячих країв не зносить наглої зьміни на вохке і студене підсоне в північній Европі і длятого треба їх поволи призвичаювати до него. В тій цїли придумав собі Гаґенбек на своїй фармі цїлу машинерию, котра відповідно остуджує воздух в будинку, де стоять клїтки зі зьвірятами, призначеними до перевозу до Европи. В клїтках з львами остуджують воздух ледом.

Зі всіх диких зьвірят єсть тепер найдорожший тапір; за него треба заплатити що найменше 36.000 кор., за жирафу платить ся 24.000 до 28.000 кор., носорог з двома рогами коштує яких 19.000 до 24.000 корон. Декотрі зьвірята суть так дорогі, що на них просто нема ціни. До таких належать африканьский ґорілля і кадяцкий медвідь. З ґориллів зловлено вже богато штук, але они так навикли до тепло вохкого воздуха своїх лісів, що мало котрий з них перебув дорогу до Европи а хоч єго сюди й привезли, то він небавком згинув. З кадяцких медведів, що жиють на острові Кадяк коло Аляски, не привезено доси ані одного живого до Европи.

Значну часть зьвірят, котрих вивчують на „артистів“ до цирків і театрів ріжнородностий, доставляють також всілякі зьвіринці і менажериї, в котрих виводять ся молоденькі. Сего рода зьвірята суть о стілько догіднійші до вивчуваня, що они вже ніби на пів усмирені, увиклі до людий і всего того окруженя, котре для лісних зьвірят єсть так відстрашаюче.

Коли вже знаємо, звідки беруть ся зьвірята до дресованя, то і цікаво буде знати, звідки беруть ся люди, що їх дресують. Що значить дресувати, було вже по части сказано попереду. Слово се єсть француске „dresser“, і значить приспособляти, в ширшім значіню усмиряти дикі зьвірята і приучувати їх так, щоби они піддавали ся воли чоловіка, слухали єго і робили то, що він їм каже. Люди такі, що усмиряли і приучували дикі зьвірята, були здавен давна, бо вже про єгипетских фараонів знає ся, що они держали усмирені льви і запрягали їх до возів. Льви, тигри а навіть крокодилі належали в римских цирках до звичайних зьвірят. А християньство в середновічних часах затерло було ту звязь, яка давнійше сполучала людий з дикими зьвірятами; забави циркові і борби на аренах щезли, а коли в пізнійших часах зачали на ново виступати люди, що займали ся дикими зьвірятами, набирали неаби якої слави і значіня. В найновійших часах привикли люди подивляти шалену відвагу усмирителя, бо гадають, що бути ним то дуже небезпечна річ, тим більше, коли чує ся, що сего або того усмирителя чи усмирительку зьвірі страшно покалічили або таки й на смерть загризли. Самі же усмирителі кажуть, що то не така трудна і не така небезпечна річ бути усмирителем, як би то комусь здавало ся. Люди, що до того беруть ся, рекрутують ся нині по найбільшій части з тих, що доглядають зьвірята в менажериях і цир-

скріплюванє зачіпного становища анґлійского, а то показує, що британьска адміралїция оцїнює дуже поважно сучасне положенє. — З Петербурга знов пишуть, що цар покористує ся північною подорожию цїсаря Вільгельма, щоби incognito переїхати через Німеччину і відвідати італїяньску королївску родину в Ракконіджі. Стріча нїмецкого цїсаря з царем стає в тім роцї раз неймовірнїйшою. Думають, що намірений виїзд царя до Анґлїї залишено задля того, бо цар був би приневолений їхати каналом між Нїмецким а Балтийским морем і відвідати цїсаря Вільгельма в Кіль.

Послїднї вісти з Персиї запевняють, що воєнний стан довів до того, що населенє змінило своє становище в користь шаха. Шах видав ферман, котрим розвязав меджліс (парлямент) і розписав нові вибори до нового меджлїсу і сенату, котрі шах наміряє за три місяцї відкрити. Представителів Анґлїї і Росиї запевнив він, що свобід признаних народови попереднім шахом не хоче нїчого вкорочувати. Видано загальну амнестию, з котрої виняті лише три особи. Запевняють, що в провінциї все спокійне. До иншого дневника знов доносять, що шах проголосив воєнний стан в Персиї і лишив росийскому полковникови Ліякову повну свободу поступати з населенєм з найбільшою строгостию. Збори і ношенє оружия заборонені під карою смерти. Вязненя тревають дальше. Гнобленє всякого опору тревав дальше і викликало між провідниками революцийного сторонництва заколот. В Тегерані настала цїлковита анархія, грабованє на дневнім порядку.

Новинки.

Львів, дня 2-го липня 1908.

— **Приватні іспити** до мужеской приватної ґімназиї у Львові (ул. Пяньска ч. 9) відбудуть ся дня 3 і 4 липня с. р.

— **Повени.** З Москви доносять: В наслїдок безнастанних дощів на зелїзничім шляху Москва-Курск вода зірвала мости. З Калуги доносять, що ріка Ока підняла ся о 2 метри. Мости над Оком також позривано.

— **Пожар театру.** В містї Оранїєнбавмі коло Петербурга знищив пожар онодї рано лїтний театр та сусїдні лазні і один дім. Шкода виносить 200.000 рублїв. Причина пожару незвістна.

— **Маневри львівского корпуса** відбудуть ся в сїм роцї в двох відділах. Перший з них (львівский) буде маневрувати в охрестности Рогатина, другий (станиславівский і черновецкий) в охрестности Неполоківців на Буковинї. Закінчать ся вправи дня 5 вересня.

— **Конкурс інститута сьв. Ольги.** Видїл Руского Тов-а педаґоґічного у Львові розписує конкурс на принятє учениць до інститута ім. сьв. Ольги. Інститут на слїдуючий рік буде поміщений в прегарній вілї при ул. Міцкевича (коло пл. сьв. Юра), дві мінути ходу від школи видїлової ім. Шевченка і женьскої семинарії учительскої. Видїл постарав ся о три настоятельки, з котрих одна буде займати ся домашною господаркою, друга мати догляд при науках, а третя нагляд над домашним поведенєм інститутки. Місячна оплата виносить 40 К. Крім сего оплачує ся одноразово з гори 10 кор. за зужитє меблїв, 10 К за евентуальне уживанє фортепяну, а 2 К місячно за пранє. Родичі, взглядно опікуни інститутки мусять бути членами Тов-а. Вписове виносить 1 К, а річна вкладка 2 К. По принятю вишле ся родичам друкований реґулямін інститута, до котрого будуть мусїли інститутки застосовати ся. Поданє належить вносити до Руского Тов-а педаґоґічного у Львові ул. Сикстуска 47, найдальше до 1 серпня.

— **Конкурси.** І. Видїл шкільної Помочи в Самборі розписує конкурс на префекта для молодїжи в бурсї ім. сьв. Володимира. Видїл рефлектує лиш на безженного або бездїтного вдівця і дає помешканє і цїле удержанє. — ІІ. Шкільна Поміч примістить в бурсї ім. сьв. Володимира 60 учеників, в тих 25 на власний харч за доплатою 3 К, а прочі за доплатою 24 К місячно. Одноразова оплата 2 К на інвентар і 1 К на лїкаря. Подання вносити до кінця липня до Видїлу Шкільної помочи на руки о. М. Ортиньского, катехита ц. к. учительскої семинариї в Самборі.

— **З Товариства руских ремісників і промисловців „Зоря“.** Звичайні загальні збори тов. руских ремісників і промисловців „Зоря“ у Львові відбули ся дня 22. червня с. р. До заряду вибрані: З членів почетних: Вп. др. К. Левицкий, др. Е. Озаркевич і В. Нагірний як голова тов. З членів дїйсних: О. Панас, заст. голови, Ю. Сидорак секретар, І. Криловский касиєр, П. Яреми поборець, В. Парандовский бібліотекар і В. Тимуш господар; заступники: Д. Кулиньский, І. Скульский і П. Хоркавий; комисия контрольна: І. Яримович, О. Бикалович і Д. Стащишин. В мин. роцї числило тов. 120 дїйсних членів і кілька почетних і спомагаючих. Майно товариства виносить понад 2000 кор. а фонд будови власного дому до 9000 кор.; до того заряджує товариство фундацию „Неназваного“, призначено для дїйсних членів, з котрої річним процентом в квотї 300 кор. підпомагає що річно одного члена що закладає власну робітню. В сїм роцї тов. „Зоря“ змінило свій статут а тим самим розширило свій обсяг дїланя, так, що тепер не тілько ремісники але й промисловцї можуть вписувати ся в дїйстні члени; при тій змінї статута завело тов. ще одно добродїйство для своїх членів, іменно завело підпомогу в часї незлїдности до працї; дотепер уділяло ся підмогу тілько в часї слабости і на видатки похорону. Вкладка тижднева на сей рік для дїйстних членів виносить 36 сотиків. Поза обсягом статута бере тов. живу участь і в кождій по своїх силах роботї народній. В роцї 1909 буде обходити тов. „Зоря“ 25-лїтний ювилей свого заснованя. Загальні збори висказали щиру подяку Вп. панам др. П. Сушкевичу і др. Е. Озаркевичу за безплатну пораду лїкарску членам і Вп. др. К. Левицкому за безплатну пораду правну, як також сьвітл. видїлови „Народного Дому“ за дешеве відступленє комнати для товариства; Вис. соймови за удїлене субвенциї; Сьвітл. радї міста Львова за підмогу на опал; Хвальним редакциям руских часописий за безплатне поміщуванє оповісток товариства. Не меншу подяку зложили збори свому голові Вп. В. Нагірному за єго безперервну і не відступну працю около тов. від часу заснованя, завдячуючи Єму успіх і розвій сего товариства.

— **До П. Т. Приятелів бідної руской дїтвори!** За почином щирих приятелів бідної дїтвори а за щедрою помочию Є. Е. Митрополита Шептицкого повстала в Галичинї перша руска осела вакацийна для бідних руских дїтий. Вже три роки висилало тов-о „Вакацийних Осель“ по кількадесять бідних дївчат на час вакаций на село, аби і они по трудах цїлорічної умової працї серед тяжких обставин і крайної нужди, могли віджити ся і на сьвіжім воздусї хотяй через так короткий час набрати сили до дальшої боротьби житєвої. — Доходи тов—а на сю цїль є майже нїякі, зовсїм не вистарчаючі, бо жертви протягом року зовсїм не напливають, а ті лепти, що Видїл тов-а вижебрає з кінцем року, є так малі, що то Тов-о не може сповнити сеї тяжкої задачі, яку руска суспільність на него наложила. Сотки дїтий і то крайних нуждарів зголошує ся що-річно на оселю, а тов-о з великим жалем мусить відмовити їм своєї помочи. Хто знає, яку вартість має здоровлє для чоловіка і хто любить свої дїти, а є щирим патриотом не лише в слові але і в дїлї, той певно не відмовить помочи для тих бідних дїтий, котрі жиють через цїлий рік серед тяжких обставин моральних і материяльних. Нехай і сим бідним нуж-

ках, з деяких артистів і взагалї з людий, що в який небудь спосіб стикають ся з дикими зьвірятами і мають нагоду пізнати їх натуру і вдачу.

Один н. пр. з теперішних усмирителїв, котрий головно дресує північні білі медведі, Вільгельм Гаґенбек, єсть сином згаданого попереду торговельника дикими зьвірятами; він і обняв був фірму по своїм батьку; а знов Кароль Гаґенбек був сином торговельника рибами. Він обняв інтерес по смерти свого батька в 1866 р. а в 1893 виступив зі своїм цирком в Америцї головно на виставі в Чікаґо, де показував звиш 1000 всїляких зьвірят а між тими 80 дресованих диких зьвірів.

У Відни показувала ся недавно тому зі своїми морскими львами усмирителька пані Юлїєтта Джидж (Judye), котра разом зі своїм чоловіком, артистом з Льондона, займала ся через два роки ученєм тих морских зьвірят, котрі тепер обвозить по цїлій Европі. Сам Джидж походить із старої родини артистів, котрі від многих лїт займали ся дресованєм диких зьвірят. До слави сеї родини зачисляє ся то, що на вуйка Джиджа, усмирителя Райса, який од одного разу показував свої штуки з тиграми в Берлинї, кинув ся був тигр і так єго покусав, що він на другий день помер.

До якої штуки може довести дресованє, можна найлїпше зміркувати по тім, коли скажемо, що згадані морскі льви не лиш привикли жити в солодкій водї, але їх і вивчено показувати такі штуки, яких не удав би і ні один чоловік. Такий морский лев, зьвіря досить велике, що замість ніг має лиш величезні плавки, суне ся по земли, або котить ся ніби валок, але при тім уміє удержати на носї бальон, якого дїти уживають до забавки, так зручно, що він не впаде на землю. Або знов два морскі льви зачинають бавити ся бальоном і підкидають єго до себе головами: один підкине бальоном так, що бальон впаде другому якраз на голову а той в тій хвили відбиває бальон знову, але таксамо зручно, що бальон паде першому львови на голову. Так бавлять ся они бальонами як дїти. Третїй морский лев сидить собі з боку коло них тихо і лиш дивить ся; аж коли бальон зачне лїтати від одного до другого, той третий, ніби урадований тою штукою, зачинає плескати в долонї, як кожда високоповажана публика, що уміє цїнити артистів і їх штуку: він таки справдї зачинає плескати плавками і бє ними одною об другу. Нехай же хтось, що таке видить, каже, чи се розум, чи лиш дресура? Щоби з морского зьвіряти зробити жонґлєра і клявна, артиста, що має розвеселяти людий, до сего справдї треба не лиш великої штуки того, хто дресує, але й великої інтелїґенциї самого зьвіряти. Тоті морскі льви так розуміють свою паню, що она потребує лиш подивити ся на них а они вже знають, чого она хоче. Она кличе їх по імени а они приходять до неї. Хиба й се не дивна річ: на сценї виступає пять морских львів; але коли усмирителька їх закличе по імени одного з них, то лиш він суне ся з поміж них до неї, але анї не всї разом анї не котрийсь инший. Звідкиж він то знає, що так називає ся? Єго навчили, то правда; але й в голові такого зьвіряти мусить щось такого дїяти ся, що каже єму: іди, бо то тебе кличуть. Чи то нагадують єму ласощі, чи обава ударів — се не зміняє річи.

Але пані Джидж каже, що она ще нїколи анї разу не вдарила котресь з тих зьвірят; она вивчила свої зьвірята лиш добрим словом і ласощами. А найбільші ласощі для морских львів то — морска риба, котру треба спроваджувати мало не що дня сьвіжу з Гамбурґа; зьвірята потребують єї на день 40 кільо. Пані Джидж каже, що морскі льви то взагалї дуже інтелїґентні і лагідні зьвірята; они з початку кусають, більше лиш для того, що тодї ще нервово подразнені. Штука дресованя має на самім початку то на цїли, щоби тоті зьвірята, котрі доси жили в морскій водї, призвичаїти до солодкої; відтак учать їх приймати з рук поживу. Аж коли до того привикнуть, учать їх апортувати (приносити кинені їм річи). В своїм вільнім часї сидять тоті зьвірята у великім зелїзнім басенї, через котрий вода переливає, а в ночи по продукциях сплять на земли на соломі. Що дня перед представленєм відбуває ся в полудне проба.

(Дальше буде).

дарям засияе на хвильку зірка дїточої свободи і щасливої долї. З огляду, що конець року зближае ся, прошу присилати жертви сей час на адрес проф. Володимир Адриянович, Львів ул. Вірменьска 2. Від Видїлу тов. Вакацийних Осель. — О. Бачиньска, предсїдателька. С. Ґерусїньский, секретар.

— **Нещасливі пригоди.** Франц Зьомек, польовий у посесора Івана Руппа в Нагірянах львівского повіта, вернув дня 17. червня около 11 год. в ночи до дому з револьвером, котрий поклав на постели лежачої там своєї 2-лїтної дитини. Дитина взяла револьвер до рук а на крик Олени Зьомек, жінки польового, він відобрав від дитини револьвер, але так неосторожно, що револьвер вистрілив а куля поцїлила спячу на другій постели сестру польового Катерину Зьомек в ліве око, котра по одногодинній муцї померла. Жандармерия з Наваріï арештувала Фр. Зьомка і відставила его до суду в Щирци. — Дня 25. червня льокомотива тягарового поїзду, що їхав о 3 год. 30 мін. по полудни від Устиянової до Устрик долїшних, вхопила селянина Васька Ниточку з Устиянової, лїт 53 і убила его на місци. Нещасливий переходив на другу сторону шляху, ідучи в поле на роботу, а що був глухий і до того ще знайшов ся на закруті зелїзницї, не чув надїзджаючого поїзду. На місци нещастя явила ся опісля судово-лїкарска комісия з Устрик.

— **Намірене убийство і самоубийство.** Вчера около 10 години вечером при ул. Сикстускій лучила ся пригода, яка лише завдяки случаеви полишила ся без страшних наслїдків. В брамі дому під ч. 10, столяр Александер Гаркавий стрілив три рази до служницї Мариї Рак, відтак до полїциянта, котрий хотїв его придержати, а вкінци два рази до себе. З тих всїх вистрілів лиш один, котрий вистрілив до себе, був влучний. Справа була така: Александер Гаркавий, 28-лїтний челядник столярский, мав від довшого часу любовні зносини зі служницею Мариею Рак. Обое мали побрати ся, але Гаркавий, з природи легкодушний і трохи гуляка, побоював ся видко именно наслїдків подружа і все відкладав реченець вінчаня. Таке положене тревало кілька місяців, а подруже ставало чим раз більше безнадійним. Тому, коли о руку Мариї Рак почав старати ся инший чоловік, Гаркавий не боронив її віддати ся, вгодив ся на то, бо — як сказав — він не зуміє працювати цїлий тиждень, з огляду на свою гуляцку вдачу. Вчера вечером мали обое з Мариею зійти ся в однім шинку послїдний раз, аби звернути собі взаїмно листи і подарунки. Стріча відбула ся о год. 9 вечером. Обое розмавляли хвилю при пиві, а відтак вийшли. В дверех каменицї Ракївна простягнувши до судженого руку, сказала: „А тепер попращаймо ся". На то Гаркавий виймив скоро револьвер і сказав: „Тепер тебе застрілю". Рівночасно упали три стріли. Налякана Ракївна упала на землю і заволїкла ся до мешканя п. Едварда Палки. Тодї Гаркавий прискочив до скляних дверий і ще раз стрілив до судженої. Куля в мешканю о мало не убила жену п. Палки. Налякані перехожі візвали полїциянта. Полїциянт війшов на подвіре, а Гаркавий не надумуючись стрілив до него, а відтак два рази до себе. Полїциянта не поцїлив, а себе ранив тяжко в горло. Візвано відтак поготівлю стациї ратунковоï, котра заосмотривши тяжко раненого, відвезла его до шпиталю. Житю его не грозить небезпечність.

Телеґрами.

Відень 2 липня. Як доносить Polnische Korresp., вдова по бл. п. Намістнику ґр. Христина Потоцка поручила опікунови своїх дїтий ґр. Станисл. Тарновскому, аби вніс до Цїсаря просьбу о помилуванє Січиньского.

Відень 2 липня. В сальоні бар. Бека в парляментї відбула ся вчера конференция провідників клюбів для уложення програми парляментарних праць. В конференциї взяли участь також міністри.

Відень 2 липня. Вчера в часї засїданя палати Коло польске відбуло засїданє, на котрім презес Кола др. Ґломбиньский предложив проґраму парляментарних праць. Нинї відбуде ся знов засїданє Кола в справі горівчаного податку. В тій справі переговори з п. президентом мінїстрів тревають дальше і правительство прихилює ся до уступок.

Будапешт 2 липня. Вчера по полудни розпочали страйк робітники міскої ґазовнї з виимком ґазівнї в Будї. На місце страйкуючих взято 80 піонїрів. Спокою доси нїгде не заколочено.

Льондон 2 липня. Вчера на мори Північнім розпочали ся великі маневри анґлїйскої фльоти, котрі викликали занепокоєнє в Німеччинї. В маневрах бере участь 78 военних кораблїв, 8 миноносців, 145 контрторпедовців і 30 підводних лодок.

Льондон 2 липня. До бюра Райтера доносять, що місто Тебріс окружене людьми Рапким хана. Населенє Тебріса будує на улицях барикади.

Теґеран 2 липня. Нові вибори до парляменту відложено на три місяцї. Новий кабінет ще не іменований. Вуйко шаха, Зіль ес Султан усунений зі становища ґубернатора в Шірас.

Курс львівский.

Дня 1-го липня 1908.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. .	58 —	567·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	425 —	435·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	562·—	568 —
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	350·—	400·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	110·30	111·—
Банку гіпот 4½%	99·50	100·20
4½% листи застав. Банку краев	100·10	100·80
4% листи застав. Банку краев. .	94·50	95·40
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	97·—	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	96·50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	94·40	95·10
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	98·30	99·—
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	100·—	100·70
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	94·10	94·80
Позичка краев. в 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	96·20	96·90
„ м. Львова 4% по 200 кор.	94·30	95·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	110·—	120·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	50·—	54·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	25·40	27·40
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	67·50	71·50
Базиліка 10 кор. (Курс віденьский) . .	19·40	21·40
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·35	11·38
Рубель паперовий	2·51	2·53
100 марок німецких	117·52	117·72
Доляр американьский	4·80	5·—

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·43, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/6 до 30/9): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від 1/7 до 25/7): 6·40.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в недїлї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: Адам Крахковецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).